लब्धविद्यार्च्चितधने तु सर्वेषां मूर्खामूर्खाणामं-शिलम्। विदाधनं यथा, यदि भवान् भद-मुपन्यस्यति तदा भवते एतावह्ननं दात्यं इति परिवतं तत्र भद्रीपन्यासेन यत् परिवतं धनं लब्धं तत्। अधापितशिषाद्यस्थम्। ऋतिक्वमे कर्णेन यजमानाइ चिणादिरूपं लब्धं धनम् ! थतिकिश्वत विद्यायाः प्रश्ने सते तच सन्धगुत्त-रेख परितोघादपशितमेव किस्तिहर दहाति तत्। यो ह्यसिन् प्रास्त्रार्थे सम संश्यमपन-यति तसी सुवर्गादिकमिई दाखामी खुली तस्य संग्रयमपनीय यहास्म्। वादिनी: कुचचिहाद-विषयसन्दे हे न्यायकरणार्थमागतयो: सन्यिष्-रूपणेन यस्त्रम्। शास्त्रादिषु खन्नानं प्रकाश्य प्रतियहादिना यसव्यम्। तथात्यर्थेनादाहाद-विचारे वा परं निर्जित यह्नव्यम्। एकसिन् देये वस्तुनि बहूनां ब्राह्मणानां समुत्याने येन प्रकरं वेदमधीता यक्तव्यम्। चित्रकरसुवर्ग-कारादिभि: प्रिल्यिभर्म्ल्यादिधकं यस्तव्यम्। द्यतेनापि परं निर्जिखे यस्त्रम्। स्तानि च्यविभाच्यानि॥ *॥

क्रमादभ्यागतं द्रवमचीन हृतं यदि हायादा-नामनुमला तेषामेकतरेण साधारणधनानुप-घातेन इतरवापारनैर्पेचेण च घनसुहरति तदा तहनमुहारकर्त्रेव। भूमिस्तु यदि अनी-हूं ता एके नो इता तदा स तुरी यां ग्रं ग्रही ला अविश्रिमागचयं अन्ये: सह समं विभनेत्। खयं निष्कर्षः विभक्तेनाविभक्तेन वा साधारण-धनानुपवातेनापरवापारनैरपेन्तेण येन यद-र्ज्जितं तदर्जनस्थीव न तु तद्विभाज्यमितरे:। किन्तु विद्यालब्बधनमाचे विश्रेष: स च प्रागे-वाभिहित:। यङ्गयोजितं वस्त्रालङ्कारं यश्वादि-वाहनं लड्डकारिकूपवाधारिगतं पित्रात-सम्बन्धिजलं हासीयतिरिक्ता खी गोप्रचारः रथा एतानि नान्यधनविद्वभाच्यानि किन्तु ख-यापारेख तद्ग्रहीतवं एवं खखवापारीपयुक्त-प्रायनभोजनपाचादि न विभजनीयं येन यद्-गृहीतं तत्तस्येव। पुस्तकत्तु मुखेनं मास्रं किन्तु पांखतेन तदन्तर्गतखां भातुत्यद्रयान्तरं मृत्यमेव वा दल्वा यहीतयं एवं भ्रिल्पिनां भ्रिल्पोपयुक्त-द्रयं नाधि स्थिनां तत्रापि पुस्तकवड्ढावस्था। पितरि जीवति यसिन् वास्ती येन यहोदा-नाहिकं कतं तस्य न विभागः यदापरेखापि वास्त्रनारे तथा कंतम्॥ *॥

चाय संख्रिविभागक्रमार्थमारी संसर्गो निरू-

पित्रभाद्धिपत्रयाणामन्यतरेण सह विभक्तः सन् पुनर्योन्ये क्या पूज्यत्वभागमपंत्र यत्त्व धनं तन्मम धनं यन्मम तत्त्वापीति व्यवस्थया एकग्रहिक्षपत्यायस्थानं संमगः॥ व्यथ संस्थ-विभागः॥ व्यथ स्थात्यां व्यथ्येषां तृत्यस्वित्वां वा संख्यासंस्थानी सधी संस्थानायेव प्रथमं ऋत्संस्थितिधनिश्चिकारः॥ तहसावै तथाविधा

संसींशासित कमः ॥ ॥ एवं यदा पिता पृत्तान् विभन्य यथा प्रात्तं भागं ग्रहीला पृत्तेः सहा-संख्य एव पृत्तान्तरस्त्रात्य ख्तस्त्वा विभागान्तरात्यात एव तह्वनाधिकारी न पूर्व्विभक्ताः एवं पूर्व्वभाद्यविभागेशि विभक्तान्तस्य गांप्रित्वम्। यदि तु येन केनचित् पृत्त्रेण संख्यः सन् पिता खतः तदा तहनं संख्यविभक्तान्यां समं विभान्यं यथा धने तथर्णेशि। यद्यविक्रात्मांथामेव ख्वियां पृत्ता विभक्तास्वार्णेकीकत्व पुनविभन्य खांप्रं ग्रह्णीन्यात्न तु विभक्तनेन सह पिद्वद्वेशे प्रात्तेन्म॥ ॥

च्यथ पिल्रज्ञतिभागो निरूपते। यच पिल्लातविभागस्तच खोपार्जितधने पितुरि-च्छेव नियामिका। पिताम इधने तु मा हरजी-निष्टत्तिसच्छता तदिच्छा नियामिका। खीपा-जितधने पिता इच्छ्या धनं यचीतं भनोति कसीचिद्धिकं कसीचित्रानं दातुमर्हति। पैता-महधनविभागे तु पिता खयमं प्रह्वयं गृहीला पुचेंस्य एकैकां प्रं ददात्। किन्तु पैतामहमणि-मुलाप्रवालारिषु पितुः खाच्छन्यं भूमिनिवन्ध-द्विपदान्यतमे न खाच्छन्यम्। खार्जितधनविभागे पिचा अपुचपनीभ्य: पुचतुल्यांश्री देय: यहि ताभ्य: खीघनं न दत्तं खीघने दत्ते सति उपहें देयम्। पुत्रकर्तृकविभागे तु विमातुरं पा-भाव: ॥ ॥ श्रूदस्य दासीपुत्रीरिप पितुरिक्छ्या परिणीतस्त्री नातपुत्रेण सह तुल्याधिकारी सते पितरि तदंशाडीधिकारी। तथाविधमाचभावे दौद्धिने चामति पितु: सर्वधनाधिकारी सति दौहिने तेन सह तुल्याधिकारी ॥ * ॥ पितिर स्ते मार्तार जीवन्यां पुत्राणां विभागो न घमी: यदि जीवन्यां मातरि विभागं कुर्विन्त तदा मातापि पुत्ततुःखांश्रमागिनी। विमातुरं-श्राभावः किन्तु सा यासाच्छादनादिना अर्त्तवा। एवं पितामच्छने पौचीवभाज्यमाने पिता-मह्यः पौचतुन्यांग्रभागिन्यः ॥ 🕸 ॥ चौरसेन इत्तकादीनां विभागे खौरसस्य इंप्राप्तवं सवर्गदत्तकादेरेकेकांशिलम्। विभागस्तु पिचा-देधीनन: ऋगं परिशोध्य तदविश्रष्ठधनस्य करगीय:। उत्तममें च्ह्या विभच्य वातदणं परिश्रोधनीयम्। एकेन आचादिना बहुपोथा-तया यचाधिकं भुक्तं तच न विभुक्तांशी विभागमध्ये प्रवेशनीयः। किन्तु सुक्ताविश्ररस्य विद्यमानधनस्थेव विभागः कार्यः ॥ ॥ असं खत-भारत्भागीनां पैरक्षानेन संस्कार; कर्मय:। विभागकार्ले केनचितिह्तस्य पसात् प्राप्तस्य समभागः कर्त्रयः। भ्रमादिना कताण्यास्त्रीय-विभागधनस्य पुनः भास्त्रीयविभागः कार्यः॥ 🗱॥

चय विदेशागतस्य विभागः। विभक्ततादशायां देशान्तरगतस्य चिरकाला-वन्तरागतस्य सप्तमपुरुषपर्यन्तं तत्सन्ततिरपि मोनसामन्तादिना वा स्वद्यापनपूर्व्यकं क्रमा-गतधनात यथाशास्त्रमंशभागित्यसिति स्थितं रघा ववस्या विदेशामतविषयिसी देशस्यविषये तु घनिनचतुर्थपर्यन्त एव तद्वनविभागार्छता। साधारस्यवेशिप स्वांशदानं कर्त्तयम्। इति श्रीक्षस्रातकतिकस्यंग्रहः॥ *॥

स्रीत्रधातकतिक्वारकतक्रमसयष्टः ॥ ॥ ॥ "देशस्य जाते: संघस्य घम्मीयामस्य यो स्याः। उदितः स्थात् स तेनेव दायभागं प्रकल्पयेत्॥" इति दायसस्य ॥

दायिक्सामः, पुं, (दायख विभागः।) दायभागः। यथा। "किं दायख विभागो विभक्तावयवत्वं किंवा दायेन सन्द विभागोऽसंयुक्तत्वम्।" इति जीम्द्रतवान्दनः॥

हायादः, पुं, (बादने इति । बा+हा+ "बात-स्वीपसर्गे।" ३१११३६। इति कः। दायस्य खादः याद्दकः।) सिपिखः। पुत्रः। इत्यसरः। ३१३१८८॥ (यथा, सद्वासारते। १।८५। २। "पुरुणा तु कतं वाक्यं सानितस्व विशेषतः। कनीयान् सस दायादो धता येन जरा ससं॥") दायादो की, (दायं चनीति। खद्+ अण्। क्वियां डीष्।) कन्या। इति प्रव्हार्थकक्यतरः॥ दायतः, ची, (दाय दाने + सिन् म् कः।) दापितः। इत्यसरटीकायां भरतः॥

हारकः,पुं, (हारचित नाभ्रयित जनकस्य पितृष-मिति। हु + शिच् + खुल्।) पुन्नः। इति हैम-चन्दः। ह। २०६॥ (यथा, महाभारते। ११८६। १३। "कस्येते हारका राजन् देवपुन्नोपमाः सुभाः। वर्षमा रूपतस्वेव सहभा मे मृतास्तव॥")

बालकः। इति मेहिनी। के, १०३॥ (यथा, महाभारते। १। ८३। १६।

"भ्राम्मिष्ठां मातरचेव तथा चख्य दारका: ॥") हारुक:। इति भ्रब्दार्थकल्पतरः॥ मान्य-भ्रुकर:। इति राजनिर्धराटः॥

दारकः, चि, (दारयतीति । दू+ शिच्+ खुल्।)
भेदकः । इति मेदिनी । के, १०३॥ (यथा,—
"अग्रेषदुर्नामकरोगदारकं

करोति वहं सहसैव दारकम्॥"
इति वैदानचक्रपासिसंग्रहेश्यॉश्धिकारे॥")
दारकमें,की, (दारार्धे पन्त्यधं यत् कमे।) विवाद्यः।
इति चिकास्डग्रेषः॥ (यथा, देवीभागवते। १।
१४। २६।

"दारकमें तती यामः श्वकस्य प्रयंतिक्तयत्॥")
दारणं, क्की, (दारयति नाम्रयति जलमलमनेनेति। दू+ यिच् + करणे ख्युट्।) कतकम्।
इति म्रब्दचिन्नका॥ (दू+ यिच् + भाषे ख्युट्।)
विदारसम्। यथा, "दारुदारसम्पेः"समाहतम्।
इति जीजावती॥ (त्रसादिस्फोटनसम्पादक
स्रीवधविषेतः। यथा, सुश्रुते। १। ३६।

"चिरविच्लीश्रीयको दन्ती चिन्नको घ्यमारकः। कपोतस्थ्रकङ्कानां पुरीषाण् च दारणम्॥ चारद्रवाण् वा यानि चारो वा दारणं परम्॥ दारयतीति। दू+णिच्+कर्त्तर खुः। विदा-रके, चि। यथा, महाभारते। ८। ४६। १०। "समाधत्तप्रतं वाणं शिरीणामणि दारणस्॥"